

[Knud Østergaard.]

liggende med betegnelsen nr. IV er et typisk eksempel på. Mit parti har en anden opfattelse af vort lands situation og kan derfor ikke for nærværende medvirke til forslaget gennemførelse.

Det ville dog nok være forkert at forlade denne talerstol uden at øje hr. Morten Langes skriftlige fremsættelsestale igennem, om hvilken det eneste gode, man kan sige, er, at den er kort.

For det første — og jeg er ked af at måtte sige det — er sætningsopbygningerne så ulogiske og sproget så dårligt, at man som far ville fortvivle, hvis ens 16-årige datter eller 14-årige søn præsterede noget tilsvarende i sin fristil. Det hedder:

„Den pågældende frivillige militære organisation blev oprettet efter 2. verdenskrig som en art fortsættelse af modstandsbevægelsens virke.“

Jeg ved ikke, hvordan en organisation kan sammenholdes med et virke. Det fortsætter:

„Uanset hvordan man i øvrigt ser på Danmarks forsvar, er det umiddelbart særdeles tvivlsomt, om dette værn har realiseret den målsætning, hvorefter det blev grundlagt.“

Som om disse to sætninger overhovedet indholdsmæssigt kunne kombineres.

Dernæst gør forslagsstillerne sig skyldige i en fejlbedømmelse, når de med udtrykket:

„... mere end tvivlsomt, om en sådan forud organiseret modstandsstyrke overhovedet har en mulighed for at løse en forsvarsopgave“,

bevæger sig ind i en militær terminologi på et Jens Lyn- eller Ridder Rap-grundlag, ganske som hvis en anden én frisk og frejdigt spiste fluesvampe i den tro, at det var champignons. Forsvar i militær forstand betyder kamp mod en angriber, eventuelt til sidste patron og til sidste mand. Det er hjemmeværnet ikke egnet til og ikke udrustet til. Hjemmeværnets store betydning for det samlede forsvar ligger først og fremmest i dets meget høje beredskab og i dets store

muligheder for at overvåge, at være øjne til vands, til lands og i luften, at bevogte vigtige installationer og på forskellig vis støtte vore tre værn i den forsvarskamp, som de og kun de kan føre.

Guerillakampen, som forslagsstillerne hentyder til, er noget sekundært. Det er det krigsforebyggende eller, hvis man bedre kan lide et andet ord: fredsbevarende, som er det primære, og som gør hjemmeværnets tilstedeværelse så umådelig vigtig for os alle. Men netop heri ligger måske forskellen mellem SFs og mit partis opfattelse, idet socialistisk folkeparti ved at tale om „organiseret modstandsstyrke“ går ud fra som givet, at Danmark bliver besat. Det konservative folkeparti har tilrettelagt sin forsvarspolitik og derfor også sin positive indstilling over for hjemmeværnet ud fra den forudsætning, at det er muligt at undgå en besættelse.

Hr. Morten Lange synes måske, at sådanne betragtninger mere er militære end politiske. Er det tilfældet, er det, fordi hr. Morten Lange, som jeg har omtalt, i sin forelæggelsestale selv har valgt en stilling som militærsagkyndig. Men det er også fra min side ment som en fortsættelse af de fornuf-tige og saglige drøftelser, som blev ført i det folketingsudvalg, der for 2 år siden behandlede loven om hjemmeværnet. Det er jo ikke praksis at referere her fra denne talerstol, hvad der debatteres under udvalgs møder, og jeg skal heller ikke gøre det ved denne lejlighed. Men jeg kan ikke nære mig for at underrette det høje ting om og sige til hr. Morten Lange, at havde hans partis repræsentant givet møde bare en enkelt gang i det udvalg, der arbejdede med hjemmeværnsloven, ja, da havde der været mulighed for at udarbejde en forelæggelsestale, der, om end den ikke var sprogligt bedre, i hvert fald var sagligt bedre end det, som foreligger her til forslag nr. IV.

Mit parti kan altså ikke medvirke til dette forslags gennemførelse. Jeg håber, det er fremgået af de bemærkninger, jeg har fremført.